

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**İKİNCİ BÖLÜM
KARAR****ERKAN DEMİR BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2017/18087
Karar Tarihi : 7/10/2021

Başkan : Kadir ÖZKAYA

Üyeler : Celal Mümtaz AKINCI
M. Emin KUZ
Yıldız SEFERİNOĞLU
Basri BAĞCI

Raportör : Ali KOZAN

Başvurucu : Erkan DEMİR

Vekli : Av. Gülçin Seher ÖZHAN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, yargılama devam ederken başvuru reşit olduğu için dava konusunun kalmadığından bahisle uyumsuzluğun esasına yönelik talebin karara bağlanmaması nedeniyle karar hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 3/2/2017 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

8. 1980 yılında doğan başvuruçunun 1981, 1984 ve 1986 doğumlu üç kardeşi vardır. Başvuruçunun babası 13/4/1988 tarihinde eşyle ayrılma aşamasında olduğunu ve çocuklarına bakacak maddi durumunun olmadığını belirterek çocuklarının koruma altına alınmasını Tufanbeyli Kaymakamlığından talep etmiştir.

9. Tufanbeyli Sulh Hukuk Mahkemesi 10/5/1988 tarihinde başvuru ve kardeşlerinin tedbiren koruma altına alınmalarına, kapatılan Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına bağlı yetiştirme yurtlarına yerleştirilmelerine karar vermiştir. Bu karar doğrultusunda başvuru da Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumuna bağlı bir yetiştirme yurduna (kurum) yerleştirilmiştir.

10. Başvuruçunun babasının önceki evliliğinden olan ağabeyi S.D. 5/9/1994 tarihinde kuruma başvurarak başvuruçuyu yanına almak ve tüm sorumluluğunu üstlenmek istediğini bildirmiştir. Kurum tarafından anılan talep ile ilgili olarak iki uzman raporu alınmıştır. 9/9/1994 tarihli durum tespit raporunda, başvuru ve kardeşlerinin koruma altına alınmalarını gerektiren koşulların ortadan kalkmadığı vurgulanarak çocuklarının barınmakta oldukları kuruluşlarda bakımlarına devam edilmesinin uygun olacağı değerlendirilmesine yer verilmiştir. 15/9/1994 tarihli sosyal inceleme raporunda ise bir süredir ağabeyi ile kalan başvuruçunun okula kaydedildiği, evde ayrı bir odada kaldığı, ağabeyi ve ailesinin başvuruçuyu sevdiği, başvuruçunun da ağabeyinin sağladığı ortamı benimsediği tespitlerine yer verilerek başvuru hakkındaki koruma kararının kaldırılmasının uygun olacağı belirtilmiştir.

11. Adana Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü anılan sosyal inceleme raporuna dayanarak başvuru hakkındaki koruma kararının kaldırılmasını Tufanbeyli Asliye Hukuk Mahkemesinden talep etmiştir. Mahkeme, dosya üzerinden yaptığı inceleme neticesinde 29/11/1994 tarihinde koruma kararının kaldırılmasına karar vermiştir. Karar gerekçesinde, uzman raporundaki tespitlere yer verilerek koruma kararının kaldırılmasının başvuruçunun yararına olacağı ifade edilmiştir. Bu karar gereği başvuruçunun kurum ile ilişiği 9/12/1994 tarihinde kesilmiştir.

12. Başvuru anılan karardan yaklaşık on dokuz yıl sonra, kararın vasi atanmadan verilmesi nedeniyle usul ve yasaya uygun olmadığını, hükme esas alınan uzman raporunun eksik olduğunu ve gereği yansıtmadığını ileri sürerek 15/3/2013 tarihinde anılan mahkeme kararını temyiz etmiştir. Yargıtay 2. Hukuk Dairesi 27/11/2013 tarihinde derece mahkemesinin kararının bozulmasına karar vermiştir. Kararın gerekçesinde; çocuklarla ilgili koruma kararının kaldırılması davalarında aile mahkemelerinin görevli olduğu belirtilerek görevli olmayan mahkeme tarafından karar verilmesi ve dava tarihi itibarıyla ergin olmayan başvuruçunun yasal temsilcisinin davaya dâhil edilmemesi bozma sebebi olarak gösterilmiştir.

13. Anılan bozma kararına uyularak yapılan yargılamada Tufanbeyli Asliye Hukuk Mahkemesi (aile mahkemesi sıfatıyla) 11/6/2014 tarihinde davanın reddine karar vermiştir. Karar gerekçesinde, başvuruçunun iki ağabeyiyle birlikte bir yıl kadar yaşadıkdan sonra kendi isteği ile Adana'ya gittiğinin anlaşıldığı belirtilmiştir. Ayrıca sosyal inceleme raporunda her ne kadar evin 3+1 odadan oluştuğu ve çocuğa müstakil oda tahsis edildiği söylenmiş ise de her iki ağabeyin eşleriyle birlikte aynı evde yaşadığı, başvuruçuyu yanına almak isteyen ağabey S.D.'nin aylık sabit gelirinin belli olmaması hususları gözetildiğinde hükme esas alınan raporun gerçeklerle uyuşmadığı vurgulanarak bu şartlarda başvuruçunun yuvada kalmasının daha uygun olacağı sonucuna ulaşıldığı ifade edilmiştir.

14. Anılan karar, kurum tarafından temyiz edilmiştir. Temyiz dilekçesinde; başvuru taraf ehliyeti olmadığı, bu nedenle temyiz hakkının bulunmadığı, temyiz tarihi itibarıyla başvuru tarafın 33 yaşında olduğu, 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu hükümleri gereği 18 yaşını doldurduğundan koruma kararının zaten kendiliğinden kalktığı belirtilmiştir. Ayrıca başvuru tarafın 2828 sayılı Kanun'un resit olana kadar Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu bünyesinde bakılan ve korunan çocukların işe yerleştirilmelerine ilişkin düzenlemesinden yararlanmaya çalıştığı, anılan düzenlemenin kişilere suistimal edildiği ifade edilmiştir.

15. Başvuru vekili temyize cevabında başvuru ile ilgili koruma kararının yasal temsilcisi davaya dâhil edilmeden hukuka aykırı olarak kaldırıldığını vurgulamıştır. 2828 sayılı Kanun'da koruma kararının yaşın dolmasıyla kendiliğinden kalkması ile mahkeme kararıyla kaldırılmasının farklı sonuçlarının olduğunu, koruma altındaki çocukların işe yerleştirilmelerinde 18 yaşına kadar kurumda kalma şartı arandığını belirtmiştir. Resit olmadan ve yasal şartlar gerçekleşmeden kaldırılan koruma kararı nedeniyle başvuru tarafın okul, işe girişi ve beraberindeki tüm sosyal haklarının elinden alındığını ifade etmiştir. Ayrıca hakkında verilen bu karar nedeni ile başvuru tarafın ortaokuldan sonra okuyamadığı gibi sokaklarda kaldığını, başvuru tarafın haklarını geri almak, bir işe girebilmek için mücadele verirken kurum tarafından ileri sürülen kötü niyetli olabileceği iddiasının haksızlık olduğunu vurgulamıştır.

16. Yargıtay 2. Hukuk Dairesi 17/11/2014 tarihinde derece mahkemesinin kararının bozulmasına karar vermiştir. Karar gerekçesinde; başvuru tarafın inceleme tarihinde ergin olduğu, dolayısıyla koruma kararının kaldırılmasına yönelik dava konusunun kalmadığını anlaşıldığı belirtilmiştir.

17. Başvuru tarafın karar düzeltme talebi, anılan Daire tarafından 13/4/2015 tarihinde oyçokluğuyla reddedilmiştir. Karşı görüş yazısında; koruma kararının ergin olmadan önce kaldırılmasını gerektiren şartların mevcut olup olmadığına 1994 yılındaki duruma göre tespiti gerekeceğinden çocuğun sonradan (1998 yılında) ergin olmuş olmasının davayı konusuz hâle getirmeyeceği ifade edilmiştir. Başvuru hakkındaki koruma kararının 1994 yılında kaldırılmasını gerektiren şartların mevcut olup olmadığına tespit edilmesinin elzem olduğu, bu bağlamda anılan tarih itibarıyla koruma kararını kaldırmayı gerektiren şartların bulunmadığı hususunu da mahkemenin belirlediği vurgulanarak derece mahkemesinin kararının onanması gerektiği belirtilmiştir.

18. Bozma kararına uyularak yapılan yargılama sonucunda Tufanbeyli Asliye Hukuk Mahkemesi (aile mahkemesi sıfatıyla) 24/6/2015 tarihinde, davanın konusuz kalması nedeniyle esas hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar vermiştir.

19. Başvuru tarafın temyizi üzerine Yargıtay 2. Hukuk Dairesi 19/1/2016 tarihinde derece mahkemesinin kararının onanmasına oybirliği ile hükmetmiştir. Başvuru tarafın karar düzeltme talebi de aynı Dairenin 9/11/2016 tarihli kararıyla reddedilmiştir.

20. Nihai karar, başvurucuya 4/1/2017 tarihinde tebliğ edilmiştir.

21. Başvuru tarafın 3/2/2017 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

22. 2828 sayılı Kanun'un "Korunma Kararı" kenar başlıklı 22. maddesi şöyledir:

"Korunmaya ihtiyacı olan çocukların reşit oluncaya kadar bu Kanun hükümlerine göre Kurumca kurulan sosyal hizmet kuruluşlarında bakılıp yetiştirilmeleri ve bir meslek sahibi edilmeleri hususundaki gerekli tedbir kararı 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununa göre yetkili ve görevli mahkemece alınır. Bu karar için gerekli belgeler Kurumca düzenlenir ve ilgili mahkemeye gönderilir.

Haklarında derhal korunma tedbiri alınmasında zorunluluk görülen çocuklar mahkeme kararı alınuncaya kadar, bu Kanuna göre kurulmuş kuruluşlarda veya aile yanında mahalli mülki amirin onayı alınmak suretiyle bakım altına alınır.

(Ek fıkra: 06/02/2014-6518 S.K./17. md) Sosyal hizmet kuruluşlarının kendisine teslim edilen çocuk hakkında yapacağı inceleme sonucunda hazırlayacağı raporda, 5395 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi uyarınca çocuğun derhâl korunma altına alınmasını gerektiren bir durum olmadığı ve ailesine teslim edilmesinde herhangi bir sakınca bulunmadığı kanaatine varması hâlinde mülki idare amirinin onayı ile çocuk ailesine teslim edilebilir."

23. 2828 sayılı Kanun'un "Korunma kararının süresi ve kaldırılması" kenar başlıklı 24. maddesi şöyledir:

"Korunma kararı genel olarak çocuk reşit olana kadar devam eder. Ancak bu karar, korunma kararına neden olan şartların ortadan kalkması halinde Kurum yetkililerinin önerisi üzerine mahkemece çocuk reşit olmadan önce kaldırılabileceği gibi reşit olduktan sonra da çocuğun rızası alınmak şartıyla devamı hususunda karar verilebilir. Reşit olduktan sonra korunma kararının devamı aşağıda belirtilen şartlara bağlıdır.

a) 18 yaşını tamamlamış olan korunmaya ihtiyacı olan çocuklardan;

1. Ortaöğrenime devam edenlerin 20 yaşına kadar,

2. Yükseköğrenime devam edenlerin 25 yaşına kadar korunma kararları uzatılabilir.

b) Öğrenime devam etmeyen 18 yaşını doldurmuş çocukların bir iş veya meslek sahibi edilerek kendi kendilerine yeterli olabilmelerinin sağlanması amacıyla 20 yaşına kadar korunma kararları uzatılabilir.

Bunlardan korunma kararı kalkmış; ancak tek başına yaşamı sürdüremeyecek durumda bulunan kız çocukları, Kurumca himaye olunur. Bu çocukların emek karşılığı işe, ibate ve harçlıkları Kurumca karşılanmak kaydıyla Kurum hizmetlerinde çalışmalarını da sağlanabilir.

c) Bedensel, zihinsel ve ruhsal engellilikleri nedeniyle sürekli bakıma ihtiyacı olan ve çalışmaktan aciz olan Çocukların korunma kararı uzatılır.

Korunma kararı kalkan çocukların Kurumla ilişkilerinin devamı sağlanır. Bu çocuklara gerektiğinde imkanlar ölçüsünde Kurumca yardımcı olunur."

24. 2828 Sayılı Kanun'un ek I. maddesinin dava tarihi itibarıyla yürürlükte olan hâli şöyledir:

"Kamu Kurum ve Kuruluşları, resit olana kadar Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü tarafından bakılan ve korunan çocuklar için, her yılbaşındaki, hangi statüde olursa olsun, serbest kadro mevcurlarının binde biri nispetindeki kısmını ayırarak bu çocuklar arasında yapılacak giriş sınavlarında başarılı olanlar arasından atama yaparlar.

Bu maddeden yararlanmak isteyenler, 18 yaşını tamamladıkları tarihten itibaren, Kamu Kurum ve Kuruluşlarına; Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü vasıtasıyla başvurmak zorundadırlar."

B. Uluslararası Hukuk

25. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes davasının, medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili uyuşmazlıklar ... konusunda karar verecek olan,... bir mahkeme tarafından ... görülmesini isteme hakkına sahiptir..."

26. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) göre Sözleşme'nin 6. maddesinin medeni hukuk alanına giren konularda uygulanabilirliği ilk olarak bir uyuşmazlığın varlığına bağlıdır. İkinci olarak uyuşmazlık en azından savunulabilir bir şekilde iç hukukta tanınmış olduğu söylenebilecek hak ve yükümlülükler ile ilgili olmalıdır. Son olarak ise bu hak ve yükümlülükler -her ne kadar bizzat 6. madde bu hak ve yükümlülükleri Sözleşmeciler devletlerin hukuk sistemi içinde belirli bir anlam atfetmese de- Sözleşme anlamında medeni nitelikte olmalıdır (*James ve diğerleri/Birleşik Krallık* [GK], B. No: 8793/79, 21/2/1986, § 81).

27. AİHM; Sözleşme'nin 6. maddesinin Sözleşmeciler devletlerin iç hukukunda geçen bir hak için belirli bir anlam öngörmediğini, bir hakkın var olup olmadığını karara bağlamada ilke olarak iç hukuka başvurulacağını, ulusal mahkemelerin bu konudaki değerlendirmelerinden farklı bir sonuca ulaşılması için de güçlü gerekçelere sahip olunması gerektiğini, yetkililerin belli bir başvurudan talep edilen tedbirin kabul edilip edilmemesine karar vermede takdir hakkını kullanıp kullanmadığının dikkate alınabileceğini hatta bu durumun belirleyici olabileceğini, bununla birlikte salt bir kanun hükmünün tafzında bir takdir unsurunun bulunmasının bir hakkın varlığını tek başına lükümsüz kılmayacağını, benzer durumlarda iddia edilen hakkın yerel mahkemelerce tanınması veya yerel mahkemelerin başvuranın talebinin esasını incelemesi hususunun da gözönüne alınması gerektiğini belirtmiştir (*Boulois/Lüksemburg* [BD], B. No: 37575/04, 3/4/2012, §§ 91-94).

28. AİHM; mahkeme hakkının görünüşlerinden biri olan karar hakkı ile ilgili *Kutić/Hrvatistan* (B. No: 48778/99, 1/3/2002) davasında yaptığı değerlendirmede ise Sözleşme'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının hukuki uyuşmazlıkların tespiti için mahkemeye erişim hakkını güvence altına aldığını yinelemekte ancak bu hakkın yalnızca dava açma hakkı ile sınırlı olmadığını, aynı zamanda mahkemenin *uyuşmazlık konusundaki kararını* elde etme hakkını da kapsadığını belirtmektedir. AİHM'e göre bir taraf devletin iç hukuk sistemi uyarınca bir birey tarafından açılan davaya ilişkin yürütülen yargılamalar neticesinde davanın nihai bir karara bağlanacağı garanti edilmeden bu kişinin bir mahkeme

önünde hukuk davası açmasına izin verilmesi yanıltıcı olur. AİHM, Sözleşme'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının davacılara tanınan usule ilişkin güvenceleri -adil, aleni ve hızlı yargılama- uyumsuzluklarının nihai bir çözüme kavuşturulacağını garanti etmeksizin detaylı olarak açıklamasının anlamsız olacağına dikkat çekmektedir (*Kutić/Hrvatistan*, § 25).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

29. Anayasa Mahkemesinin 7/10/2021 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuruyu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

30. Başvurucu; şartları oluşmamasına rağmen eksik uzman raporuna dayanılarak 1994 yılında hakkındaki koruma kararının kaldırılması ve kararın kesinleşmesi beklenmeden kurumla ilişkisinin kesilmesi nedeniyle mağdur olduğunu, sokaklarda kalmak zorunda kaldığını, eğitimine devam edemediğini belirtmiştir. Ayrıca yurttan çıkarıldığı için kardeşleriyle bağının koptuğunu, devletin çocukların korunması ile ilgili tedbirleri almakla yükümlü olduğunu ancak kaldığı kurumun bu yükümlülüğü yerine getirmediğini ifade etmiştir. Koruma kararının kaldırılması nedeniyle kurundan çıkarıldığını, kurunda kalsaydı aynı durumda olan çocuklara tanınan haklardan kendisinin de yararlanabileceğini, davasının esasıyla ilgili -reşit olduğu gerekçesiyle- karar verilmeyerek mağduriyetinin giderilmediğini vurgulayan başvurucu; eğitim, adil yargılama, çalışma ve aile hayatına saygı haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

31. Anayasa'nın 36. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes, ...yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir.

Hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınamaz."

32. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki nitelendirilmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurucunun yukarıda belirtilen şikâyetlerinin özül, hakkındaki koruma kararının kaldırılması davasında yargı merciince uyumsuzluğun esasına ilişkin bir değerlendirme yapılmak suretiyle nihai bir çözüme kavuşturulmamış ve karara bağlanmamış olmasıdır. Bu sebeple belirtilen iddialar bir bütün hâlinde ve mahiyeti itibarıyla karar hakkı kapsamında incelenmiştir.

33. Anayasa'nın 36. maddesinin ikinci fıkrasında hiçbir mahkemenin görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınmayacağı belirtilmiştir. Bu bağlamda Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkı, kişilere davanın görüldüğü mahkemeden uyumsuzluğa ilişkin bir karar verilmesini isteme güvencesini de sağlar. Öte yandan Sözleşme'yi yorumlayan AİHM de Sözleşme'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının mahkeme hakkı şeklinde genel bir hakkı düzenlediğini kabul etmekte ve bu hakkın karar hakkını da içerdiğini ifade etmektedir (*İbrahim Demiroğlu*, B. No: 2017/15698, 26/7/2019, § 50).

34. Adil yargılanma hakkının güvencelerinden biri olan mahkeme hakkı; mahkemeye erişim hakkı, karar hakkı ve kararın icrası haklarını içerir. Karar hakkı genel itibarıyla mahkeme önüne getirilen uyuşmazlığın karara bağlanmasını isteme hakkını ifade eder. Zira dava hakkını kullanan bireyin asıl amacı, davanın sonunda uyuşmazlık konusu ettiği talebinin esasıyla ilgili olarak bir karar elde edebilmektir. Bir başka ifadeyle dava sonucunda şayet bir karar elde edilemiyorsa dava açmanın da bir anlamı kalmayacaktır. Öte yandan karar hakkı bireylerin sadece yargılama sonucunda şekli anlamda bir karar elde etmelerini güvence altına almaz. Bu hak aynı zamanda dava konusu edilen uyuşmazlığa ilişkin esaslı taleplerin yargı merciince bir sonuca bağlanmasını da gerektirir (*Ibrahim Demiroğlu, § 51*).

35. Kuşkusuz söz konusu dava, yargılama usulü kuralları gereğince uyuşmazlığın esasının incelenemediği birtakım kararlarla da neticelenmiş olabilir (düşme/açılmamış sayılma/karar verilmesine yer olmadığı/süre aşımı vb.). Bu durum kural olarak karar hakkı yönünden bir sorun teşkil etmez. Zira söz konusu hakkın sağladığı güvence bakımından önemli olan husus; açıldığı sırada davanın -*usule ilişkin sorunlar hariç-* uyuşmazlığın esasını çözüme kavuşturma potansiyeline sahip, bir başka ifadeyle dava açılmasındaki asıl amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasıdır. Ancak bu nitelikleri taşıyan bir davada yargılamanın henüz devam ettiği bir süreçte taraflardan birinin aleyhine olacak ve yargı merciinin uyuşmazlık konusu talep hakkında karar vermesini engelleyecek şekilde davayı ortadan kaldıran ya da davanın incelenmesini durdurarak karara bağlanmasına mâni olan yasalar çıkarılması karar hakkının ihlaline yol açabilir (*Ibrahim Demiroğlu, § 52*).

36. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasında açıkça dayanaktan yoksun başvuruların Anayasa Mahkemesince kabul edilemezliğine karar verilebileceği belirtilmiştir. Bu bağlamda başvurucunun ihlal iddialarını kanıtlayamadığı, temel haklara yönelik bir müdahalenin olmadığı veya müdahalenin meşru olduğu açık olan başvurular ile karmaşık veya zorlama şikâyetlerden ibaret başvurular açıkça dayanaktan yoksun kabul edilebilir (*Hikmet Balabanoglu, B. No: 2012/1334, 17/9/2013, § 24*).

37. Mevzuata göre kural olarak çocuklar hakkında verilen koruma kararı çocuğun 18 yaşını doldurmasıyla kendiliğinden kalkmaktadır. Koruma kararının süresinin uzatılması ise istisnai hâllerin varlığı durumunda mümkündür. Mahkeme de bu düzenleme kapsamında başvurucunun 18 yaşını doldurduğunu ve koruma kararının kalktığını gözeterek davanın konusuz kaldığına hükmetmiştir. Diğer yandan başvurucu hakkındaki dava konusu koruma kararının kaldırılması talebine ilişkin olup Mahkeme tarafından sadece bu konuyla sınırlı olarak bir inceleme yapılabileceği, Mahkemenin başvurucunun koruma kararının kaldırılmasına bağladığı mağduriyetlerini giderecek şekilde karar almasının yargılamanın mahiyeti itibarıyla mümkün olmadığı açıktır.

38. Ayrıca başvurucunun temyiz tarihi itibarıyla 33 yaşında olması ve ilgili mevzuat birlikte değerlendirildiğinde Mahkemenin davanın esasına ilişkin başvurucunun lehine bir karar vermesi durumunda tekrar kuruma yerleştirilmesinin mümkün olmadığı görülmüştür. Bu durumda birlikte başvurucu; Mahkemenin davanın esasına ilişkin karar vermesinde nasıl ve neden menfaatinin olduğunu, davanın açıldığı tarihteki menfaatin yargılama sonunda da mevcut olduğunu ortaya koyamamıştır. Öte yandan başvurucunun bir avukat ile temsil edildiği, davaya etkin bir şekilde katıldığı gözetildiğinde usule ilişkin güvencelerden faydalanmadığı söylenemez.

39. Açıklanan gerekçelerle başvurunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle* KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerine BIRAKILMASINA,

C. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 7/10/2021 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.